

4 listy pro Lvíčata

Časopis
Lvícat a Pavoučků

ČÍSLO 4

ROČNÍK: XXXVI

VYDÁVÁ: vedení oddílu

Toto číslo vyšlo: 3. prosince 2022

Oddílové Vánoce budou!

V polovině prosince proběhne tradiční společná výprava Lvíčat a Pavoučků - oddílové Vánoce, tedy velké obdarování malými dárečky. Tato oblíbená akce letos vychází přesně týden před skutečným Štědrým dnem.

Na tuto výpravu jsme si dlouhá léta pronajímali libušínskou turistickou základnu Labyrintu, ve které letos probíhá jakási rekonstrukce, a není jisté, zda firma provádějící práce vše stihne do termínu našich oddílových Vánoc, které tím byly ohrožené.

Nechtěli jsme riskovat, že naše tradiční akce nakonec nebude, proto Bahňák, vedoucí našeho oddílu, začal hledat jiný vhodný objekt, nejlépe někde v okolí Kladna, v dostupnosti hromadné veřejné dopravy, a Hanikulík navrhla společenský sál u nich ve Lhotě v restauraci U Splavu.

Naši vedoucí se tam zajeli podívat a s uspokojením seznali, že je to místo pro naši akci vhodné, dostupné autobusem a s možností využití nedalekého lesa pro náš venkovní program. Mimo to nám majitel pan Jahoda nabídl uvaření obědů na oba dva dny za velice slušnou cenu, čímž nám vyřešil asi největší problém, jak celou akci logisticky zajistit. Pro štědrovečeři si tam pak půjčíme talíře i příbory s tím, že salát a sekanou si zajistíme sami, stejně jako obě snídaně a první večeři.

Letošní oddílový Štědrý večer tak proběhne v sále, kde se pořádají plesy či podobné tancovačky, svatební hostiny a další různé akce, ke kterým nyní přibude i nocování dětského oddílu.

Listopadová výprava Lvíčat

Ráno jsme se sešli v počtu osmi členů a tří vedoucích. Po menším dohadování jsme se shodli na tom, že jsme se sešli na 425. výpravě. Vydali jsme se směrem na Cimrmanské a dále do lesa.

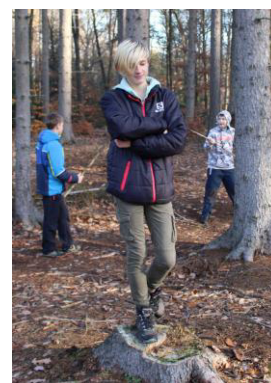
Hned na kraji lesa vysvětlila Pomněnka hru, která měla probíhat po celou výpravu. Na začátku každého kola na sebe všichni členové umístili tři kolíčky na prádlo. Tyto kolíčky si pak museli po zbytek kola uhlídat před ostatními, kteří se jim snažili kolíčky nepozorovaně sebrat. Současně se snažili obrát o kolíčky ostatní a na konci kola mít tak co nejvíc kolíčků. Před první hrou se ještě děti rozdělovaly do dvojic, ve kterých pak hrály několik her v průběhu dne.

První z těchto her dvojic byla upravená verze táborové hry Slizký Váňa s míčkem. V této hře poměrně suverénně zvítězila dvojice Mates a Tomášek.

Druhou hrou, která se hrála o kus dál po cestě, byl stoj na jedné noze, ve kterém po napínavém finále s Terkou vyhrál Mates. Následoval konec prvního kola kradení kolíčků, zapsání výsledků a začátek nového kola. Tato procedura se pak opakovala mezi soutěžemi ještě šestkrát, vždy po hodině hraní.

Třetí hrou byla pro změnu soutěž družin. Pomněnka, která nečetla článek z předchozí výpravy, bohužel zařadila několik soutěží, které jsme hráli i my na Tumajově chatě, a tato hra na družiny byla právě jednou z nich. Konkrétně se jednalo o přenos raněného. V tom vyhrála družina Mufíků.

Další soutěží, jen chvíli po přenosu raněného, byla další poměrně náročná hra, a to Indiánský fotbal. Ten se hrál na tři kola. Základním pravidlem bylo v rámci dvojice dostat míček z místa A do místa B. V každém ze tří kol jeden z vedoucích přidal vlastní

Mates, vítěz stojí na jedné noze.

Pomněnka právě odstartovala třetí kolo Indiánského fotbalu.

způsob plnění tohoto úkolu. V prvním kole se tedy držel míček mezi kotníky, ve druhém kole se v rámci dvojice děti střídaly v tom, kdo kope do míčku, a v posledním kole měly za úkol dostat se do cíle poměrně náročným terénem za pomoci kopání do míčku. V celém tomto Indiánském trojboji byla nejuspěšnější dvojice Terka a Kája.

Přesunuli jsme se dál, až na místo, kde jsme se zdržovali až do oběda. Čekalo nás zde několik soutěží. První dvě soutěže byly velmi podobné. Šlo o to, že se v první soutěži jedinec a ve druhé dvojice drží stromu a ostatní se je snaží v co nejkratším čase od stromu odtrhnout. V jednotlivcích tuto soutěž opanovala Kája a ve dvojicích k sobě na vítěznou vlnu přibrala i Terku.

Třetí až pátá soutěž na tomto místě se týkala trefování stromů míčkem. Dvakrát na rychlost a jednou na přesnost. V rychlostních disciplínách zvítězili Tomášek a Kryštof a v přesnosti se umístili společně na prvním místě Tomášek s Kájou.

Poté, co byl trefen poslední strom, jsme se odebrali o několik metrů dál na výsluní, kde jsme se naobědvali. Naobědvaní jsme si pak zahráli hru, ve které šlo o to, překonat trasu bez dotyku země, pouze za pomoci obsahu batohů a oblečení. Tato soutěž dvojic vedla k dalšímu vítězství Káji a Terky.

Poslední družinovka se odehrála po kratším přesunu. Tentokrát bylo úkolem postavit hranici z co největšího množství pater. Nejlepšími staviteli se ukázali být Honzik s Kájou.

Zleva stojí: Bahňák, Matěj, Tomáš, Terka, Basti, Kája, Pomněnka, Johanka, pod ní Kryštof a dále Honzik a Mates.

foťák, ale pouze o brašnu od foťáku, ale myslím, že to je dostatečně blízko.

Po dohrání hodů jsme vyhodnotili kradení kolíčků a zjistili jsme, že nejobratnějším zlodějem byl Kryštof. Pak už jsme se jen vrátili ke kostelu a výpravu jsme zakončili. *Basti*

I Pavoučci měli podzimní výpravu

Poslední listopadovou sobotu se u rozdělovského kostela, na tradičním místě našich srazů na výpravy, sešli Tea, Viky, Dorca, Fanda, Vojdan, Filip, Jonatán, Domča, Ondra a Artuš. Sotva jsme vyrazili směrem k lesu, dohonil nás ještě Mač. Vedoucí tu byli všichni, tedy Tumaj i Hanikulik, která Pavoučky za pár týdnů od Tumaje převezme, a instruktoři Bonbón, Kulik a Klokán.

Tak jako je rozdělovský kostel naším tradičním místem k setkávání se na naše výpravy, les za Rozdělovem, tam za psím cvičišťem, bývá naším cílem.

Kája a hody na přesnost.

V další hře na jednotlivce riskoval Bahňák svůj život, když fotil, zatímco jeho směrem byly házeny oštěpy do dálky.

Poslední hrou před dalším postupem byla hra, ve které dvojice dostaly za úkol posbírat přírodniny s co nejvíce barvami.

Čekaly nás již jen dvě poslední hry. Obě dvě byly na jednotlivce a obě dvě byly hody do dálky. Nejprve šátkem a potom Bahňákovým něčím. V hodů Bahňákovým něčím konečně došlo na něco, co jsem vždy chtěl zažít jako dítě, a to hod Bahňákovým foťákem. Tedy nejednalo se sice o

Ještě jsme nestihli do lesa dojít a Bonbón, která měla na dnešek připravený program, zadala každému prémiovou otázku, kolikátá je dnes výprava, což zaznělo při zahájení. Jen pro zajímavost: sto osmdesátá druhá, a pamatovali si to Artuš, Fanda, Ondra, Tea a Viky.

Pohltil nás les a Bonbón vysvětlila pravidla soutěže zvané evoluce. Na začátku byli všichni slepice. V této fázi hry si každý mohl vybrat kohokoli, s kým si stříhl (kámen, nůžky, papír). Kdo vyhrál, stal se prasetem, vyhledal další prase, se kterým si rovněž stříhl. Výherce pak postoupil dál a stal se slonem, zatímco prohравší hráč se vrátil o stupínek níž, byl tedy znovu slepice a snažil se s dalším neúspěšným přeci jen postoupit. Ten, kdo vyhrál stříhání na úrovni slonů, se stal opicí a opice se proměnila v člověka. Tady soutěž končila. Prvním člověkem z Pavoučků se stal Filip.

Poté Bonbón vyhlásila soutěž, kdo najde při cestě nejdelší list. Sama jeden měla a kdo při hodnocení předloží delší, získá tři body a kdo bude mít úplně nejdelší, připiše si další tři body. Tato soutěž byla vyhlášena až do oběda.

Bonbón počítá šišky vítězné skupině.

Došli jsme do místa, kde dvě cesty tvoří klín, a když se v určitém místě pomocí batohů vyznačí třetí hranice, vznikne dokonale vymezené pole třeba pro boj o liščí oháňky. Tuhle oblíbenou soutěž znáte všichni, tak její pravidla nebudu rozebírat a doplním pouze to, že poslední dva, kteří zbyli v tom kterém souboji, si připsali bod a kdo měl dva, končil. A protože v každém kole končili dva, stalo se i to, že jsme měli dva vítěze, a sice Dorku a Vojdana.

Došli jsme do místa, kde bylo okolo téměř neznatelné cesty po obou stranách ještě hodně místa a kam se krásně opíralo sluníčko. Tady nechala Bonbón rozdělit Pavoučky do dvou skupin s tím, že si zahrál i Klokán, aby ta dvě družstva byla stejně početná. Každý člen družstva pak dostal číslo. Družstva byla od sebe celkem daleko a uprostřed byly dva míče. Bonbón, a pak i Tumaj, vyřkla dvě čísla. Náhodně vybrané dvojice vyběhly každá pro jeden míč, který si ti dva museli přihrávat, nesměli s ním tedy běhat, a úkolem bylo míč dopravit ke své základní čáře a tam jej prohodit do koše, který na jedné straně ze svých rukou dělala Hanikulik a na druhé Kulik. Kdo prohodil míč košem dřívě, získal bod. Mělo se hrát do jedenácti bodů s tím, že rozdíl musí být o dva. Jenže souboje byly tak vyrovnané, že se několikrát nastavovalo, až družstvo Dorka, Ondra, Jonatán, Vojdan, Fanda a Artuš dosáhlo skóre čtrnáct ku dvanácti.

Pozdější vítěz „evoluce“ Filip si právě stříhá s Teou.

Vzápětí po zadání oné dlouhodobé soutěže určila Bonbón čtyři Pavoučky jako kapitány, kteří si k sobě vybrali po dvou členech, v případě jednoho družstva byli pouze dva. Úkol byl zdánlivě snadný, a sice nanosit na šátek během tří minut co nejvíce smrkových šišek. Počet šišek se pak vydělil počtem členů družstva, to aby ono oslabené nebylo v nevýhodě. Vítězi se stali Fanda s Vojdanem, tedy ona dvojice.

Procházeli jsme místem, kde rostou mladé javory, které mají hodně dlouhé listy. Nikdo však toho pro prémii o nejdelší list nevyužil.

Ondra s Dorkou a Klokán s Viky rozehrávají lesní košíkovou.

Další soutěž byla opět pro družstva, tří až čtyřčlenná, nově vytvořená, a úkolem bylo z hlídaného kruhového pole získat kuličky na prádlo. Proč zrovna kuličky? Něco to být muselo a těchto kuliček lze v každé domácnosti najít celkem slušný počet. Co se sbíralo ale není až tak důležité. Zkrátka, Bonbón a Klokan, ve druhém kole Klokan a Kulik, hlídali uprostřed kruhu, Pavoučci „kradli“. Pokud se některý z vedoucích dotkl útočníka, ten musel oběhnout Tumajovu židličku, což ho zdrželo od dalších pokusů získat kuliček. Že u toho byla legrace, to si dovedete jistě představit. Vítězi tohoto souboje byli Dorka, Artuš, Ondra a Jonatán.

Pavoučci se snaží ukořistit kuličky na prádlo hlídané Bonbónem a Klokanem.

Dorazili jsme na okraj lesa naproti Doksům a měli jsme štěstí. Zprvé bylo poledne, za druhé jsme tu objevili kládu, která nám posloužila jako lavice, a za třetí sem krásně svítilo sluníčko. Ideální místo na oběd, před kterým ještě byla vyhodnocena dlouhodobá soutěž v hledání nejdelšího listu. Delší list než Bonbón našli Ondra, Mač, Filip, Domča a Fanda, který měl navíc ještě ten nejdelší ze všech.

Přešli jsme přes pole k malému lesíku, na jehož kraji je z jedné strany louka a hlavně palouček vklíněný mezi stromy, kam při našich výpravách často chodíváme a kde jsme byli i na první výpravě tohoto oddílového roku.

Dnes nebylo takové teplo jako tenkrát, ale zase ne žádná zima, takže jsme v poklidu mohli pokračovat v programu, nejprve třemi koly házení létajícího talíře do dálky, kde byl nejlepší Fanda.

Dorka poslala talíř do dálky.

nalepený lístek s třímístným číslem, a úkolem bylo co nejdříve zjistit, tedy opsat, čísla všech soupeřů. To se podařilo nejrychleji Artušovi.

A protože zde byly čtyři klády, které vznikly z jednoho poraženého stromu, ale nikdo je zatím neodvezl, uspořádali jsme po nich běh na čas. Pokud někdo spadl, připočetly se mu k jeho běžeckému času dvě vteřiny za každý dotyk země. Nejlepšího času dosáhla rychlonohá Dorka.

„Rozdělte se do dvojic.“ To byl pokyn pro jedenáct Pavoučků, Bylo jasné, že jeden zůstane osamocený. Ten zdánlivý „černý Petr“ padl na Fandu, který na tom ale vydělal, protože s ním závodil Klokan a ten ho vybičoval k takovému výkonu, že to prostě vyhráli. A co vyhráli? Říká se tomu běh třínohých. Dvojici se sváží k sobě dvě nohy a je pak na jejich šikovnosti, jak rychle proběhnou určenou trasu.

Následující soutěž byla na výdrž. Každý si utrhl dlouhé stéblo suché trávy a to pak měl držet co nejdéle v natažené ruce. Může se to zdát jednoduché, ale po chvílce ta ruka začne těžknout, dřevěnět, možná i brnět a to zpravidla donutí soutěžícího to vzdát. Všichni již odpadli a v soutěži zůstali jen Vojdan a Artuš, který nakonec vyhrál.

A stébla ještě jednou. Tentokrát měl každý tři a z určeného místa vždy jedno házel do herního prostoru. Pokud svým stéblem překřížil stéblo jiné, stal se jeho majitelem. Aby první hráč neměl nevýhodu, vhodili do prostoru po

Jonatán s Domčou při závodu třínohých.

jednom stéblu tři vedoucí. Kdo přišel o všechna stébla, končil a tak to šlo až k šestému hráči. O pořadí od pátého místa k prvnímu pak rozhodoval počet zbylých stébel.

Odpoledne ubíhalo neskutečně rychle a nám zbyl čas na jediné kolo poslední dnešní soutěže, což bylo házení míče od stromu do stromu, tedy od prvního do druhého, od druhého do třetího, a tak dál až ke stromu cílovému. Pokud někdo nestrefil strom, který v tu chvíli strefit měl, musel si doběhnout pro míč, vrátit se a pokus opakovat. Ze všech jedenácti Pavoučků byl v tomto závodě nejrychlejší Vojdan.

Najednou byl čas vydat se zpět do Rozdělova ke kostelu, kde naše výprava skončila. To jsme ale museli nejdříve urazit posledních dva a půl kilometru z celkových šesti, které jsme dnes ušli.

Do cílového místa jsme dorazili s malým předstihem, a tak jsme měli dostatek času vyhodnotit tuto výpravu, na které jsme měli velice slušné počasí, na které proběhlo třináct soutěží a ze které si důkaz pro nejúspěšnějšího člena v bodování odnesl zaslouženě Artuš.

Zleva stojí: Tumaj, Tea, Hanikulik, Dorka, Klokan, Filip, Bonbón, Vojdan, Kulik a Viky. Dole sedí zleva: Domča, Jonatán, Ondra, Fanda, Mač a Artuš.

Váš GeTe

Bodování Lvíčat

Lvíčata dostala příležitost v průběhu listopadu přijít na čtyři schůzky a na jednu výpravu. Na všech pěti akcích byli Honzik, Kryštof, Tomáš, Mates, Kája a Terka. Mates, Kája a Terka pak mají stoprocentní účast od začátku oddílového roku. Anička je stále dlouhodobě nemocná a ani v listopadu jsme ji nemohli přivítat na kterékoli akci. Přejeme jí, aby se brzy zotavila a co nejdříve se znovu plně zapojila do naší činnosti.

Listopadové bodování, stejně jako říjnové, ovládla zcela suverénně Kája, která nasbírala o sedmdesát bodů více než druhý Honzik. Není tedy divu, že Kája vede i v celkovém průběžném pořadí, kde má již náskok před druhým Matesem bez devíti dvě stovky bodů.

Honzik po dvou šestých místech za září a říjen dokázal v listopadu vybojovat skvělé druhé místo, kde má sice o sedmdesát bodů méně než vítězná Kája, ale dvanáctibodový náskok před třetí Terkou. V celkovém průběžném pořadí se pak Honzik dostal před Kvítka na pátou příčku.

Terka v tomto oddílovém roce dosahuje velice pěkných výsledků. V září bodování vyhrála, v říjnu byla pátá a nyní za listopad je třetí. V celoroce se Terka probojovala přes Kvítka na čtvrté místo, kde ztrácí pouhých deset bodů na třetí Aničku a jedenáct na druhého Matesa.

Anička je od začátku října stále nemocná a naší činnosti se tak nemůže účastnit. Body po celou tu dobu dostává podle svého průměrného umístění, které je zjevně velice dobré, o čemž svědčí čtvrtá příčka za listopad. V celkovém průběžném pořadí zůstává na třetím místě, kdy jí dýchá na záda čtvrtá Terka, na druhou stranu se Anička přiblížila k druhému Matesovi na rozdíl jediného bodu. Stačí tedy velice málo, a může Matesa vystřídat.

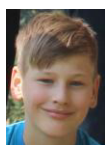
Kryštof se v listopadu zúčastnil všech akcí, které jsme v tom období pro Lvíčata pořádali, a

hned je z toho překrásné páté místo, což je jeho nejlepší umístění v tomto oddílovém roce, když v předešlých měsících skončil desátý, v říjnu dokonce poslední, tedy třináctý. V celkovém průběžném pořadí zůstává Kryštof stále poslední, ale na Matěje se dotáhl na rozdíl pouhých tří bodů, na jedenáctého Tomáše ztrácí čtyři body a na desátého Rybu sedm.

Mates po překrásném druhém místě za říjen obsadil v listopadu až osmé místo, ačkoli byl na všech akcích celého hodnoceného období, když nasbíral stejně bodů jako Kryštof, který byl ale lepší na poslední schůzce, a tudíž je hodnocen jako lepší. V celkovém průběžném pořadí to Matesovi na umístění zatím neublížilo, zůstává druhý, ale nebezpečně se k němu přiblížili hned tři další kamarádi.

Johanka skončila v listopadovém hodnocení jednotlivců přesně v polovině tabulky, tedy na sedmé příčce a o čtyři místa lépe než předešlý měsíc. Její zlepšený výkon se projevil i v celkovém průběžném pořadí, kde se posunula alespoň o jednu příčku výš, rovněž do poloviny všech hodnocených, tedy také na sedmé místo.

Johančin o rok mladší bratr Tomáš v tomto oddílovém roce zatím vždy zaostává za sestrou minimálně o jedno místo, jako právě nyní v listopadu, když s dvacetišestibodovou ztrátou skončil osmý. V celkovém průběžném pořadí si však polepšil o jednu příčku, je aktuálně jedenáctý, ale Matěj za ním ztrácí pouhý bod a poslední Kryštof o další dva více.

Matěj v listopadovém hodnocení jednotlivců skončil zatím na nejlepším místě oddílového roku, když se poprvé dostal pod desáté místo, i když jen těsně, a skončil devátý, pouhé dva body za osmým Tomášem. V celkovém průběžném pořadí je Matěj aktuálně na dvanáctém místě s náskokem tří bodů před posledním Kryštofem, ale pouze bod za jedenáctým Tomášem a čtyři za desátým Rybou.

Kvítek z pohledu dvou předešlých měsíců v listopadovém bodování jednotlivců propadl. Po dvou slibných čtvrtých místech skončil až desátý. To mělo samozřejmě dopad i v celkovém průběžném pořadí, kde spadl hned o dvě místa dolů, ze čtvrté na šestou příčku, nicméně stále zůstává v první polovině pomyslného startovního pole.

Vítkova mladší sestra Týna také nezaznamenala nejlepší výsledek tohoto oddílového roku, když skončila o jeden stupínek za svým bratrem, tedy na jedenáctém místě. V celkovém průběžném pořadí jí to příliš neublížilo a vyměnila si místo s Johankou, která Týnu odsunula na osmou příčku.

Áňa bohužel opět nebyla na výpravě, a tak se v listopadovém bodování jednotlivců ocitla až na dvanácté příčce. K alespoň o trošičku

lepšímu umístění jí chybělo pouhých šest bodů. V celkovém průběžném pořadí zůstává Áňa na devátém místě, které z pohledu nejmladšího Lvíčete není až tak špatné.

Dalo by se předpokládat, že Ryba, podobně jako kupříkladu Mates, se bude chtít v posledním roce svého členství ve Lvíčatech trošku blýsknout, ale ono je to jinak. On na to, řekněme jemně, kašle. Škoda. Tak se stalo, že jsme ho v průběhu celého měsíce viděli

pouze na jediné schůzce, no a za nepřítomnost se mnoho bodů získat nedá. Tak se stalo i to, že Ryba skončil v listopadu až úplně poslední, což pro něj zatím v celkovém průběžném pořadí sestup v tabulce neznamenovalo, zůstává desátý, ale od poslední příčky jej dělí již jen pouhých sedm bodů.

Listopad 20222

1. Kája	334
2. Honzik	264
3. Terka	252
4. Anička	251
5. Kryštof	242
6. Mates	242
7. Johanka	223
8. Tomáš	197
9. Matěj	195
10. Kvítek	148
11. Týna	139
12. Áňa	133
13. Ryba	123

Celorok 2022 – 2023

1. Kája	(1)	1055
2. Mates	(2)	864 -191
3. Anička	(3)	863 -1
4. Terka	(5)	853 -10
5. Honzik	(6)	838 -15
6. Kvítek	(4)	752 -86
7. Johanka	(8)	686 -66
8. Týna	(7)	619 -67
9. Áňa	(9)	591 -28
10. Ryba	(10)	572 -19
11. Tomáš	(12)	569 -3
12. Matěj	(11)	568 -1
13. Kryštof	(13)	565 -3

Bodování Pavoučků

Listopad nadělil Pavoučkům pět schůzek a jednu výpravu. Všech šesti zmíněných akcí se zúčastnilo sedm členů, konkrétně Artuš, Domča, Dorka, Jonatán, Mač, Viky a Vojdán.

Hned na dvou prvních schůzkách jsme se sešli všichni, což je úžasné a v novodobé historii Pavoučků je to poprvé. Kdysi v počátcích naší družiny, ale to nás bylo pět nebo šest, se to také stalo, jenže při počtu osmnácti je to opravdu nevídané!

Vojdánův vzestup v tomto oddílovém roce je podivuhodný. V září skončil jedenáctý, o měsíc později devátý a v listopadu vybojoval první příčku. Základem tohoto úspěchu byla dozajista stoprocentní účast na všech akcích, které jsme v hodnoceném období pořádali. V celoroce se Vojdán vyšvihl z dvanácté na pátou příčku. Je fakt, že k prvnímu místu mu chybí docela dost bodů, dostat se však ještě alespoň o tři příčky výš, to nijak nereálné není, musel by ale zopakovat listopadový výsledek a mít trochu štěstí, aby Dorka, Ondra či Sofie zaškobrtli.

Dorka se konečně zúčastnila všech akcí pořádaných v hodnoceném měsíci a hned je z toho úžasné druhé místo, navíc pouze s tříbodovou ztrátou za vítězným Vojdánem. V celkovém průběžném pořadí to pro Dorku znamenalo postup o šest příček výš, tedy z desátého na čtvrté místo.

Artuš podruhé za sebou vystoupil na pomyslné stupně vítězů, i když to nebylo jako v říjnu na nejvyšší stupínek, ale i ono třetí místo, kterého v listopadu dosáhl, je jeho dalším úspěchem. V celkovém průběžném pořadí zůstává Artuš ve vedení s tím, že na druhou Sofii má náskok již více jak šedesáti bodů.

Petra v závěru listopadu dostihla nemoc, takže vynechal výpravu a závěrečnou schůzku. Za obě akce dostal body podle svého průměrného umístění, a když se k tomu připočetly body, které reálně nasbíral, vyšlo mu z toho hezké čtvrté místo. V celkovém průběžném pořadí se pak Petrovi podařilo posunout se o dvě příčky výš na šesté místo, s nevelkou ztrátou na místo páté, ba i čtvrté.

Ondra se po říjnovém výpadku vrátil do první třetiny všech hodnocených, a to pěkným pátým místem s tím, že kdyby v průběhu celého listopadu získal jeden bod navíc, mohl být o jednu příčku lepší. I tohle je ale úspěch, zvláště když v celoroce postoupil z pátého na třetí místo a k zisku stříbrného stupínku mu chybí jeden jediný bod.

Sofie nezopakovala velký úspěch z říjnového bodování a v listopadu skončila o čtyři příčky níž, tedy na šestém místě. I tohle je ale úspěch, zvláště když si v celkovém průběžném pořadí po třech měsících udržela úžasné druhé místo s tím, že jen jediný bod za ní je již Ondra a čtvrtá Dorka a pátý Vojdán také mnoho bodů neztrácejí.

Jonatán tentokrát nevynechal výpravu, byl dokonce na všech listopadových akcích Pavoučků, což se promítlo i do jeho umístění, když obsadil sedmé místo. Tady ho musím pochválit za to, že odevzdal odpověď na hádanku, za což získal deset bodů. V celoroce se pak Jonatán posunul ze šestnáctého místa na patnácté.

Matěj se tentokrát zúčastnil drtivé většiny akcí, které jsme Pavoučkům v listopadu nabídli. Chyběl pouze na výpravě, na které mu nedovolilo přijít nachlazení, a on za tu akci dostal průměr bodů přítomných. Teď to důležité: Matěj v hodnoceném měsíci skončil na osmém místě, což je jeho osobní rekord. V celkovém průběžném pořadí se pak odrazil ode dna a poskočil na sedmnáctou příčku.

Filip si v listopadovém hodnocení bodování jednotlivců polepšil oproti předchozímu měsíci o čtyři příčky, když tentokrát skončil jako devátý, tedy na hranici první poloviny všech hodnocených. V celkovém průběžném pořadí pak sestoupil o jedno místo níže, na desátou příčku, kde má stejně bodů jako jedenáctý Hugo, ale protože byl za poslední měsíc lepší, je brán jako lepší i celkově.

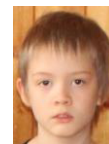

Fanda zaznamenává v tomto oddílovém roce sestupnou tendenci umístění za jednotlivé měsíce. V září začal velice slibným třetím místem, v říjnu byl pátý a nyní v listopadu až desátý. Co to pro něj znamená? Znamená to skutečnost, že v celkovém průběžném pořadí klesl ze šestého místa až na deváté.

Viky zatím nepatří mezi suverény bodování, ale od počátku oddílového roku se pomaloučku ale jistě lepší. V září skončila patnáctá, v říjnu o jeden stupínek lépe a nyní v listopadu si připsala jedenáctou příčku. Kdyby bývala získala ještě o čtyři body více, mohla předběhnout Fandu a pokud by bývala odevzdala hádanku, bylo by jí přičteno deset bodů, což by ji posunulo ještě výš, až před desátého Filipa. V celkovém průběžném pořadí Viky zatím zůstává čtrnáctá.

Hugo se nezúčastnil poloviny našich akcí, když ho trápily respirační potíže. Za tu dobu dostával body podle svého průměrného umístění a s tím, co nasbíral na třech schůzkách sám, to vydalo na dvanácté místo, když byl předtím dvakrát sedmý. Bohužel to všechno znamenalo, při dnešní vyrovnanosti všech Pavoučků, že Hugo v celoroce klesl ze sedmého místa až na jedenácté.

Kde se stala chyba, že Mač skončil v listopadovém hodnocení až třináctý, na to jsem marně hledal odpověď. Byl na všech schůzkách i na výpravě, získal dokonce i body za říjnovou hádanku z našeho časopisu, takže zbytečně body neztrácel. I tak se stalo, že tento správný kluk v celkovém průběžném pořadí spadl ze čtvrté příčky až na osmou, kde má stejně bodů jako sedmá Tea.

Rost'a je jeden z nejmladších Pavoučků, a tak od něj jen těžko zatím čekat, že bude v bodování mezi těmi nejlepšími. Na to si musí ještě rok či dva počkat. V listopadovém bodování jednotlivců Rost'a obsadil čtrnáctou příčku a i jemu musím vytknout, že neodevzdal odpověď na hádanku z našeho časopisu, kterou mimo jiné vyvěšujeme i na nástěnce, kde by i za špatnou odpověď získal deset bodů, které by ho posunuly o dvě příčky výš.

Tea má v bodování jednotlivců Pavoučků neskutečné výkyvy. V září skončila třináctá, v říjnu čtvrtá a nyní v listopadu až patnáctá. Kde je chyba, jen těžko hledat, protože krom poslední schůzky, kdy byla nemocná, byla na všech akcích v celém měsíci. I ji musím pokárat za to, že neodpovídá na hádanky z našeho

časopisu, které by ji přinesly body, i kdyby odpověď byla špatná. Těch deset bodů by i jí vyneslo v měsíčním hodnocení o dvě místa výš. V celoroce to pak Teu stálo bronzový stupínek, protože se propadla až na sedmou příčku. Nic není ztraceno, máme před sebou ještě sedm měsíců a tábor k tomu, takže je dost času vše ještě napravit.

Domča patří mezi čtyři nejmladší Pavoučky a také od něj zatím jen těžko čekat v bodování velké zázraky, takže jeho šestnácté místo v listopadovém bodování jednotlivců nebereme jako špatné. Nakonec jeho prozatímní umístění v celoroce je třináctá

příčka a když znovu zdůrazníme, že ti druháci, tedy ti nejmladší Pavoučci, jsou čtyři a za Domčou je ještě pět kamarádů vesměs starších než on, je to jasná známka, že na tom není až tak špatně.

Listopad 2022		Celoroce 2022 – 2023		
1. <i>Vojdan</i>	426	1. <i>Artuš</i>	(1)	911
2. <i>Dorka</i>	423	2. <i>Sofie</i>	(2)	849 -62
3. <i>Artuš</i>	419	3. <i>Ondra</i>	(5)	848 -1
4. <i>Petr</i>	396	4. <i>Dorka</i>	(10)	830 -18
5. <i>Ondra</i>	395	5. <i>Vojdan</i>	(12)	826 -4
6. <i>Sofie</i>	377	6. <i>Petr</i>	(8)	816 -12
7. <i>Jonatán</i>	375	7. <i>Tea</i>	(3)	787 -29
8. <i>Matěj</i>	360	8. <i>Mač</i>	(4)	787 -0
9. <i>Filip</i>	342	9. <i>Fanda</i>	(6)	782 -5
10. <i>Fanda</i>	338	10. <i>Filip</i>	(9)	753 -29
11. <i>Viky</i>	334	11. <i>Hugo</i>	(7)	753 0
12. <i>Hugo</i>	332	12. <i>Rost'a</i>	(13)	714 -39
13. <i>Mač</i>	329	13. <i>Domča</i>	(11)	707 -7
14. <i>Rost'a</i>	326	14. <i>Viky</i>	(14)	655 -52
15. <i>Tea</i>	321	15. <i>Jonatán</i>	(16)	648 -7
16. <i>Domča</i>	303	16. <i>Martin</i>	(17)	542 -106
17. <i>Martin</i>	281	17. <i>Matěj</i>	(18)	483 -59
18. <i>Maf</i>	150	18. <i>Maf</i>	(15)	427 -56

Martin zatím nebyl ani na jedné naší výpravě. Proč, to nevíme. Jisté je ale to, že tím přichází o spoustu bodů. Kupříkladu na té poslední, listopadové, ten nejméně úspěšný získal osmdesát jedna bodů. Kdyby takový bodový zisk měl Martin navíc v právě hodnoceném měsíci, neskončil by sedmnáctý, ale osmý! V celkovém průběžném pořadí Martin paradoxně postoupil o jedno místo výš, když o mnoho hůře dopadl v listopadovém hodnocení Maf, kterého Martin předběhl, a Matěj měl z předchozích dvou měsíců takovou ztrátu, že se před Martina zatím nedostal.

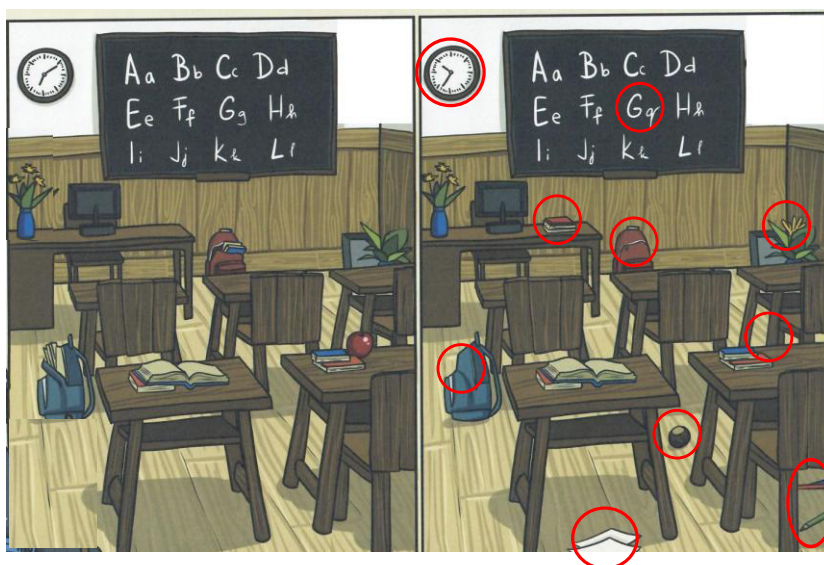

Poslední v bodování Pavoučků za listopad skončil Maf, který chyběl na výpravě a poslední schůzce. Proč nepřišel, nevíme. Pokud byl nemocný, pak by to měl dát vědět, přesněji jeho rodiče, což by si jeho táta z dob, kdy sám chodil do Lvičat, měl pamatovat. Tak se stalo, že Maf skončil v hodnoceném období poslední a bohužel se na stejné místo propadl i v celkovém průběžném pořadí.

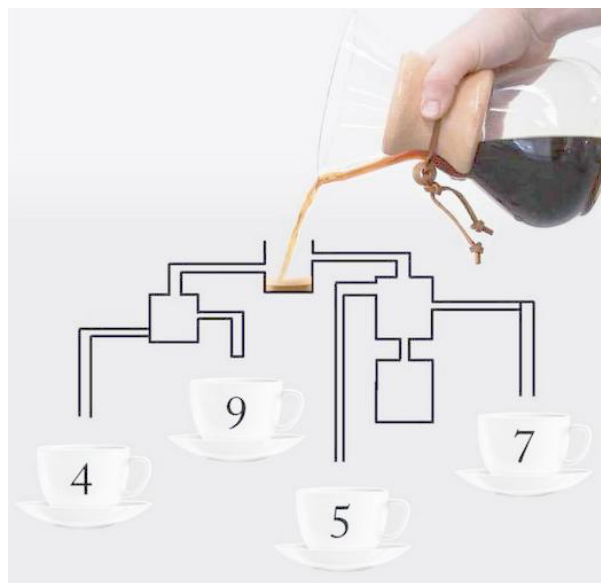
Hádanka

Minule jste neměli hádat, ale hledat. Nabídlí jsme vám dva zdánlivě stejné obrázky, na kterých ale bylo deset rozdílů. Ta rozdíly jste měli zakroužkovat.

Nebylo to zase až tak těžké. První rozdíl byl na hodinách, další u malého písmene G, sešit vyučujícího na stole, sešity vyčnívající z červeného batohu, květ na květině vpravo, věci vyčnívající z modrého batohu, jakási koule na podlaze, jablko na lavici, tužky rozhozené pod ní a listy papíru na zemi.

Dnes vás čeká další lehký úkol. Všechny úkoly v tomto oddílovém roce jsou lehké, rozhodně lehčí než kreslené detektivky, které vás čekají opět příští oddílový rok.

Nalijeme-li, v tomto případě kávu, do horní nádoby, ta se začne postupně rozlévat po celém systému. Kam káva doteče a kam ne, to zjistíte pozorným prozkoumáním všech cestiček.

My se ptáme, který šálek (čísla 4, 9, 5 nebo 7) se naplní jako první. Nevím, proč jsou tam právě tahle čísla, ale nehledám v tom žádnou logiku a nehledejte ji ani vy. Napište, který šálek se naplní jako první.

Vaše odpovědi čekáme nejpozději na závěrečných schůzkách měsíce prosince, tedy od Lvičat v pondělí 19. prosince a od Pavoučků o den později, v úterý 20. prosince roku 2022.

Opět připomínáme, že i za nesprávnou odpověď dostanete 10 bodů do celoročního hodnocení jednotlivců a správné odpovědi že jsou u Lvičat a u

Pavoučků odděleně slosovány, jako vždy o sladkou odměnu.

Zakladatel Lvíčat odchází

Když v září roku 1984 Jiří Tůma - Tumaj zakládal oddíl Lvíčata, netušil, že seskupení skládající se původně jen chlapců, později i děvčat, se dočká několika desetiletí své existence. Nyní po třiceti osmi letech zakladatel oddílu odchází.

Původně byla Lvíčata výhradně chlapecký oddíl, protože tehdy jeho málo zkušený vedoucí neuměl udělat společný program pro kluky a pro holky dohromady. To se později změnilo, a od roku 2010 k nám začala děvčata chodit. Deset let před tím Tumaj založil ještě družinu malých chlapců - Pavoučky, a půjdeme-li ještě kousek proti času, v roce 1999 za vydatné pomoci mnohých bývalých členů oddílu a dalších kamarádů začal na řece Střele budovat oddílovou táborovou základnu.

Celá ta léta Tumaj organizoval činnost jak starších Lvíčat, tak mladších Pavoučků, jejich společné akce a na závěr každého oddílového roku tábor.

V květnu roku 1987 začal Tumaj vydávat oddílový časopis Čtyři listy pro Lvíčata zpočátku psaný na psacím stroji na slabý průklepový papír, přes takzvaný kopírák, který umožnil sedm kopií, ovšem tu poslední již dosti špatně čitelnou. Později byl časopis množen ještě na světlotisku a také na cyklostylu, který již zajišťoval dobrou čitelnost ve všech výtiscích, a od roku 2007 je sestavován na počítači. Po založení Pavoučků vyšlo i pět čísel časopisu MAK - malý kluci, který vycházel každý druhý měsíc, ovšem pro svoji nákladnost byl následující oddílový rok sloučen se Čtyřmi listy pro Lvíčata.

Za dobu působení Tumaje ve Lvíčatech prošly oddílem téměř tři stovky dětí, z nichž mnozí pokračovali či pokračují ještě coby instruktoři, nebo jezdí na tábory jako vedoucí, kde je potřeba kádr dospěláků oproti školnímu roku posílit především o ty, kteří připraví a realizují celotáborové hry.

Ze zmíněných bývalých dětí, posléze instruktorů, pouze dva u práce s dětmi zůstali. První z nich je Jiří Svoboda - Piziz, který si založil dodnes fungující oddíl Pandy. Druhý je pak Miroslav Vykydal - Bahňák, jenž zůstal u Lvíčat a který zhruba před třemi lety začal vedení našeho oddílu postupně od Tumaje přebírat, nejprve tábor, pak celý oddíl.

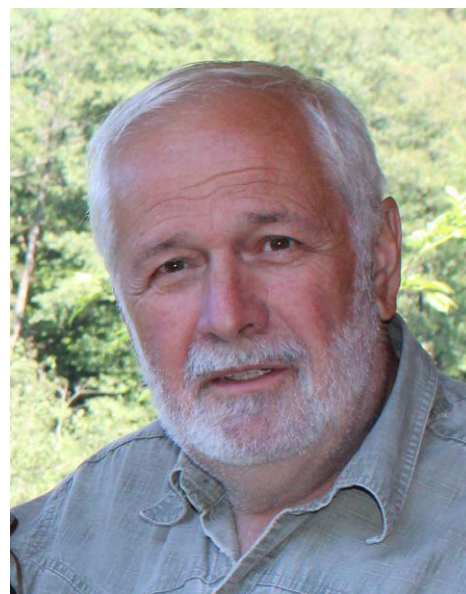
Říjen 1984 - první výprava Lvíčat.

připraven předávat mladším kolegům při stavbě či bourání tábora.

Zakladatel Lvíčat odchází, ale oddíl zůstává a má nového vedoucího, který bude v náročné činnosti pokračovat. Tomu staršímu popřejme klidné dny a tomu mladšímu dobré spolupracovníky a neutuchající elán pro práci s dětmi i s těmi již staršími, s instruktory.

A tak mě na závěr napadá ono anglické: Král zemřel, ať žije král!

Váš GeTe

*Zakladatel oddílu Lvíčata
Jiří Tůma - Tumaj.*

Družiny Lvíčat – listopad

Přesně tak, jak jsme v minulém čísle Čtyř listů pro Lvíčata předpovídali, v listopadu došlo na souboje družin Lvíčat především v soutěžích, nikoli v docházce jednotlivých členů té které družiny, jak tomu bylo v předešlém měsíci.

Na rozdíl od října bodování tentokrát vyhráli Mufíci s tříbodovým náskokem před Ropáky. Medvědi bohužel za oběma zmíněnými družinami opět poměrně dost zaostali a skončili proto v listopadovém hodnocení poslední.

V celkovém průběžném pořadí se zatím nic nezměnilo, Ropáci mají mírný náskok před Mufíky, z čehož vyplývá, že se tu může stát cokoli předvídatelného i nepředvídatelného. Medvědi bohužel již ztrácejí poměrně dost bodů, ale ani to neznamená, že musí být na konci oddílového roku až třetí.

Listopad

1. *Mufíci* 90
2. *Ropáci* 87
3. *Medvědi* 57

Průběžné pořadí

1. *Ropáci* (1) 174
2. *Mufíci* (2) 165
3. *Medvědi* (3) 113

STATUTÁRNÍ MĚSTO KLADNO
podporuje činnost oddílu Lvíčata

Schůzky, výpravy a další akce:

PROSINEC 2022

Pondělí 5. prosince 2022 – 1386. schůzka Lvíčat

Úterý 6. prosince 2022 – 859. schůzka Pavoučků

Pondělí 12. prosince 2022 – 1387. schůzka Lvíčat

Úterý 13. prosince 2022 – 860. schůzka Pavoučků

Pátek 16. až neděle 18. prosince – oddílové Vánoce - 426. Lvíčat a 183. výprava Pavoučků

Pondělí 19. prosince 2022 – 1388. schůzka Lvíčat

Úterý 20. prosince 2022 – 861. schůzka Pavoučků

LEDEN 2023

Úterý 3. ledna 2023 – 862. schůzka Pavoučků

Pondělí 9. ledna 2023 – 1389. schůzka Lvíčat

Úterý 10. ledna 2023 – 863. schůzka Pavoučků

Sobota 14. ledna 2023 – 427. výprava Lvíčat

Pondělí 16. ledna 2023 – 1390. schůzka Lvíčat

Úterý 17. ledna 2023 – 864. schůzka Pavoučků

Sobota 21. ledna 2023 – 184. výprava Pavoučků

Pondělí 23. ledna 2023 – 1391. schůzka Lvíčat

Úterý 24. ledna 2023 – 865. schůzka Pavoučků

Pondělí 30. ledna 2023 – 1392. schůzka Lvíčat

Úterý 31. ledna 2023 – 866. schůzka Pavoučků

DŮLEŽITÉ AKCE V ÚNORU 2023

Čtvrtek 2. až neděle 5. února – 428. výprava Lvíčat – Helfenburk

Sobota 11. února – 185. výprava Pavoučků

TÁBOR 2023

Středa 5. (státní svátek) až pátek 21. července 2023

Změny termínů všech akcí jsou vyhrazeny!